

HOSTINA NA PŘIVÍTANOU NOVÉHO LEVHARTA

Samec levharta mandžuského, narozený v roce 2016 v Zoo Eskilstuna, přicestoval do olomoucké zoo ze Zoo Ecozonie ve Francii se zcela jasným posláním. Pakliže s místní samicí v sobě naleznou zalíbení a dojde k jejich páření, bude velkým přáním, aby zde po sobě zanechal potomky. „Po svém příjezdu nejprve pobýval v izolaci, a teprve po ní byl vpuštěn do výběhu. Tam už na něj na přivítanou čekala pořádná hostina v podobě samce kozy šrouborohé, na níž si pochutnali i další dva levharti,” uvádí zooložka Ing. Jiřka Vokurková. Ve volné přírodě žije levhartů mandžuských zhruba 130 jedinců. Zoo Olomouc chová levharty od roku 2001 a doposud se v ní narodilo 12 mláďat.

ŽIVOT VE VOLNÉ PŘÍRODĚ

Počty zvířat v zajetí převyšují jejich počet v přírodě. Ale poslední léta se jeho stavy zvýšily až na **130 zvířat**, která byla spočítána v roce **2024** pomocí **fotopastí**. Původní monitoring v **70. letech** minulého století zjistil pouze **32 jedinců** (za využití **stop zanechaných ve sněhu**), ještě v roce **2000** se jeho stavy odhadovaly na pouhých **22-28 jedinců**. Vážnou hrozbou pro levharty je **pytláctví**, ale i lesní **požáry**, nebo **těžba dřeva a nerostných surovin**. Ruské a západní ochránářské skupiny utvořily organizaci s názvem Amur Leopard and Tiger Alliance (**ALTA**), která se má pokusit levharty a tygry ussurijské, kteří jsou rovněž ohroženi, zachránit. **Snahou o záchranu** levharta mandžuského se zabývá i **WWF**. **Populaci v přírodě bude muset podpořit populace ze zoologických zahrad, tak aby se docílilo dostatečné genetické diverzity**. Bohužel ochránářským snahám momentálně brání válka v Rusku.

OBECNÉ INFORMACE

V přírodě se levhart mandžuský vyskytuje pouze na **Dálném východě**, kde obývá **nedotčené lesy**. Jedná se o velkou formu levharta skvrnitého, nejseverněji žijící poddruh. Jako jediný druh levharta **dokáže přežít jak v extrémním horku, tak extrémní zimě** – jeho **srst** měří v zimě až **7,5 cm**. V jeho domovině v zimním období klesají teploty hluboko pod bod mrazu (**-30 °C**). Zbarvení má světlejší s **velkými rozetami**. K dalším rozpoznávacím znakům patří dlouhý, hustě osrstěný ocas a **šedě zbarvené oči**. Na lov se vydávají obvykle **v noci**. Kořist odnáší na skryté místo, někdy s ní vylézá i na stromy.

Iveta Gronska

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325